

overleg gaande en zal zo spoedig mogelijk nader worden bericht.

Aan de C.W.O. werd verzocht richtlijnen op te stellen, waaraan een eenvoudig onderzoek moet voldoen om een redelijke kans van slagen te hebben en tevens een aantal eenvoudige en praktische onderwerpen op te geven, die geschikt zijn voor beginnende studiegroepen. Het Bestuur leek de verwachting gewettigd, dat vele studiegroepen van het Genootschap zullen willen profiteren van deze suggesties, die wellicht in een aantal gevallen zelfs de stoot zullen kunnen geven tot het oprichten van nieuwe studiegroepen.

Een van de laatste agendapunten was als steeds het aanstaande Ledencongres. Al boetserende geeft de Congrescommissie daaraan een steeds definitievere vorm en de technische voorbereidingen vorderen eveneens met bevredigende snelheid. Over het uiteindelijk resultaat daarvan zal echter niet hier bericht worden, maar zal op 21 november door de congresgangers zelf geoordeeld kunnen worden. P. den Duyn.

Vergadering C.W.O. 26 maart 1959

Voorbereidingen worden getroffen voor het aandeel, dat de C.W.O. zal leveren in de vergadering van de Centra-besturen. Een van de C.W.O.-leden zal een inleiding houden over de methodiek van het groepsonderzoek.

Er worden uitvoerige bespiegelingen gewijd aan de problemen rondom een morbiditeitsonderzoek. De doelstelling wordt aldus geformuleerd: een inventariserend onderzoek naar de problemen, die de huisarts dagelijks ondervindt bij al zijn contacten met zijn patiënten. Van primair belang acht de C.W.O. voor het genootschap, dat dit onderzoek ter hand wordt genomen. In strikte zin is dit geen morbiditeitsonderzoek. De C.W.O. meent dat het Genootschap echter weinig gebaat is met een diagnose-statistiek die tengevolge van de breedte van een dergelijk onderzoek, weinig diepte kan vertonen. De leden zullen zich beraden over de methodiek voor bedoeld onderzoek.

Collega Buma heeft verslag uitgebracht over zijn onderzoek naar de taken van de huisarts. Hij verzoekt de commissieleden zijn concept te commentariëren. Aldus wordt aangesproken, nadat de commissie zijn bewondering heeft uitgedrukt over het concept-verslag, dat binnenkort gepubliceerd zal worden. G. J. Bos.

Jaarverslag Centrum Nijmegen over 1958

In het afgelopen jaar hebben twee centrumvergaderingen plaats gehad en wel op 19 maart en 7 november, op welke vergaderingen respectievelijk 10 en 12 leden aanwezig waren. Het Centrum telt thans 36 gewone leden en 1 buitengewoon lid, zodat ongeveer 1/3 der leden de vergaderingen bezocht.

INHOUD

Blz.

P. van der Meer: De plaats van de corticosteroïden in de behandeling van reumatische ziekten	207
Dr. K. J. van Deen hoogleraar	213
R. C. Veldhuyzen van Zanten: Naar een integrale geneeskunde II	214
A. C. Brandwijk en H. H. Cohen: Serum- en allergische reacties	219
Ontwerp-zwangerschapskaart	221
Referaten	224
Notulen bestuur N.H.G.	225
Notulen C.W.O.	226
Jaarverslag Centrum Nijmegen	226

Advertenties kunnen zonder opgaaf van redenen worden geweigerd.

Bij de vorming van studie- en discussiegroepen zijn in Nijmegen nogal wat moeilijkheden gerezen; men zou kunnen zeggen, dat er een toestand van verbijstering bestaat. Nadat het centrum was opgericht, is een aantal leden begonnen met de oprichting van een studiegroep „Borstvoeding”, waarmee men tenslotte reeds zover was gevorderd, dat een uitgebreid enquêteformulier was opgesteld, dat zou kunnen dienen om de deelnemende leden in staat te stellen, zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over de wijze van voeding van de zuigelingen in hun eigen praktijk. Dit formulier, dat begin 1958 werd voorgelegd aan de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek, is momenteel nog steeds in studie, aangezien deze commissie van oordeel was, dat de wijze van vraagstelling niet geschikt was om voldoend nauwkeurige statistische gegevens te verkrijgen. Het gevolg is, dat thans bijna een jaar is voorbijgegaan zonder dat verdere vorderingen zijn gemaakt, hetgeen sterk tot deze verbijstering heeft bijgedragen.

Verscheidene leden stelden zich vrijwillig beschikbaar voor een stage van een co-assistent sociale geneeskunde. De ervaringen, die hierbij zijn opgedaan, blijven gunstig en de stafbesprekking, die plaats heeft na beëindiging van de stage, wordt door de belanghebbende huisartsen zeer op prijs gesteld. Aanvankelijk meende men dan ook, dat zich hieruit gaandeweg een studiegroep zou kunnen vormen, die de wenselijkheid van een co-assistentschap bij de huisarts zou kunnen bestuderen. Men beschikt echter nog over te weinig ervaring om een dergelijke studiegroep aan het werk te kunnen zetten. De toestand is momenteel nog te prematuur om tot methodisch werken te komen, temeer omdat ook de docenten nog geen duidelijke richtlijnen kunnen geven.

Er bestaat een commissie „Nascholing”, welke vorig jaar verslag uitbracht over de nascholing voor de huisartsen te Nijmegen en daarbij enkele desiderata dienaangaande opstelde. Intussen is door het bestuur van de Afdeling Nijmegen en Omstreken van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst aan deze commissie verzocht, de artsencursus 1958—1959 zodanig te organiseren, dat de huisarts hierbij zelf wordt betrokken en zijn problematiek bespreekt met daartoe aangezochte specialisten.

Na verschillende besprekkingen is men thans zo ver gekomen, dat waarschijnlijk in april 1959 deze cursus zal worden gehouden en wel gedurende een gehele dag, dus in de geest van de Boerhaave-cursus.

Tenslotte is nog te vermelden, dat in Nijmegen een dringende behoefte bestaat aan het vormen van een studiegroep „Psychosomatische Geneeskunde”. De voorzitter heeft daartoe destijds contact opgenomen met Prof. Groen, die adviseerde, een dergelijke studiegroep te stellen onder leiding van een psychiater met klinische belangstelling. Men is er nog niet in geslaagd, een collega te vinden, die aan deze eisen voldoet. Samenvattend kan men zeggen, dat het het centrum Nijmegen nog niet voor de wind gaat. Daarvoor zijn, naar ik meen, verschillende factoren aan te wijzen:

1. bovengenoemde, voornamelijk organisatorische moeilijkheden;
2. het grootste aantal der leden beschikt over te weinig tijd om een onderzoek op brede basis te kunnen beginnen, zowel individueel als in groepsverband en, zo dit al mogelijk mocht zijn, is hierbij een gebrek aan uniformiteit in administratie en registratie van praktische gegevens een grote handicap;
3. wanneer men bedenkt, dat het centrum thans 36 leden telt, waarvan 18 leden buitenarts zijn, met een maximale afstand van 40 km van het centrum, dan is bij deze geografische spreiding het werken in regulair groepsverband vooral in de wintermaanden vrijwel onmogelijk.

Gezien de moeilijkheden en problemen die, voorlopig althans, onoplosbaar schijnen, staat het bestuur een duidelijk beleid voor het jaar 1959 nog niet voor ogen. Men is echter vastbesloten vaker centrumvergaderingen te beleggen, onder het motto van Carmiggelt: „Klein beginnen”, in die zin, dat men meer druk op de leden zal gaan uitoefenen om bij toerbeurt een casuïstische mededeling te doen uit eigen praktijk, of veelvuldiger refereerafonden te houden. Wellicht kan hieruit tenslotte weer stof worden gevonden, om verdere studie over dit onderwerp te beginnen. J. van Halewijn, secretaris